

1059

1877. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐν 178, σ. 236.

« . . . τὸ πατριαρχεῖον . . . δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ καθολικῶν γάμους, τοὺς τελεσθέντας κατὰ τὸ λατινικὸν δόγμα . . . ».

1060

1877. Πρακτικὸν Συνόδου πΚ., τῆς 18 Ἰουλίου, ἐν 178, σ. 236.

« . . . ὁ ὀρθόδοξος, νυμφευθεὶς δυτικῆν, δὲν εἶναι ἔγγαμος καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον κοινωνίαν μετὰ ὀρθοδόξου γυναικός . . . ».

1061

1877. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 3 Δεκεμβρίου, ἐν 178, σ. 236.

« . . . ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει τὸν γάμον ὀρθοδόξου μετὰ ὁμοενοκαθολικῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς τοῦ νὰ εἰσέλθῃ ττοιούτους γάμους ὀρθοδόξου μεθ' ἑτεροδόξου . . . ».

1062

1877 μέχρι 1916. Πρακτικὰ Πνευματικοῦ Συμβουλίου Κοινότητος Μανδρακίου, τῆς νήσου Νισύρου.

κωδικοποιηθέντα, ἐν 182, φ. 75, σελ. 4. Πρβλ. 250, σ. 53-55.

« . . . Κεφάλαιον ΙΑ', περὶ τοπικῶν ἐθίμων.

ἄρθρ. 54. Ἡ πρωτοκόρη λαμβάνει ὅλην τὴν μητρικὴν περιουσίαν ὡς προῖκα· ἡ δευτεροκόρη λαμβάνει τὴν ἐπίκτητον (ἀγοραστὴν) ἢ κληρονομικὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς· τὰ δὲ λοιπὰ τέκνα λαμβάνουσι, κατ' ἐπιείκειαν, κτήματα τινὰ ἀσημάντου ἀξίας. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ πατρὸς δὲν δεσμεύεται ὑπ' οὐδενὸς ἐθίμου.

ἄρθρ. 55. Ἡ Χάριτα. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου ὁ πατήρ, συνήθως δὲ καὶ ἡ μήτηρ, δίδουσι εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων κτημάτων αὐτῶν, ὡς χάριν· ἀναγράφονται δὲ ταῦτα ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ τῆς μελλονύμφου πρωτοκόρης.

ἄρθρ. 56. Ἡ πρωτοκόρη εἶναι ὁ μόνος κληρονόμος τῆς μητρὸς ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων καὶ ἀπροικίστων κτημάτων αὐτῆς.

ἄρθρ. 57. Ἐγγαμον ἀδελφόν, ἢ ἔγγαμον ἀδελφὴν, ἀποθανόντας ἀκλήρους, δὲν κληρονομεῖ ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, ἢ ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ἀλλ' οἱ ἀναγκαῖοι κληρονόμοι αὐτῶν.

ἄρθρ. 58. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου, δύναται ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ καὶ ἀμφότεροι, νὰ κρατήσωσι ὅσαδήποτε κτήματα θελήσουσι, ἵνα νέμονται αὐτὰ διὰ βίον· μετὰ θάνατον αὐτῶν περιέρχονται εἰς τοὺς προικιζομένους. Τὰ κρατούμενα κτήματα καλοῦνται *γεροντομοῖρι*.

ἄρθρ. 59. *Γυναικομοῖρι*. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἀκλήρου τοῦ συζύγου, ἢ ἐπιζῶσα σύζυγος λαμβάνει ὡς νόμιμον μοῖραν ἓν ἐκ τῶν ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον κυριότητα αὐτῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

